

Naše

Jankovice

Ročník 2022

Krátce z obsahu

**Informace z OÚ
Mateřská škola**

**Kultura a sport
Spolky**

Z historie obce

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
tuším, že jste mnozí zvědaví, co se bude dít, co se změní nebo nezmění, když nastoupil do funkce nový starosta. Projekty, které jsou dopracované nebo téměř dopracované se dokončí, abychom získali stavební povolení (volnočasové centrum na faře, nová střecha školky s byty, nová střecha a zateplení hasičské zbrojnice apod.). Následně se budou hledat a už hledají dotace, které nám je pomůžou realizovat. Pouze z vlastních peněz se můžeme pustit jen do menších akcí nebo do takových, na které dotace nejsou. A i takové chci realizovat. Mezi prvními se promění centrum obce v hezčí místo. Za relativně málo peněz se může udělat hodně muziky. Tou muzikou myslím vyměnit plechové, temné a nevzhledné autobusové zastávky za nové, menší, moderní, lehké a světlé. Kde to podmínky dovolí a tam, kde se v příštích letech nebude stavět se objeví trvalkové záhony, barevné keře a květinové záhony. Hodně květin, hodně barev. Také místa k odpočinku při procházkách po obci. Prostor kolem nádrže na horním konci také potřebuje pozornost. Využívá se v létě na koupání a v zimě k bruslení, ale neodpovídá tomu okolí. Chybí pár laviček, nejen pro děti molo se skluzavkou, pár hracích prvků a především osvětlení. Zvlášť zimní provoz je omezen délkou slunečního svitu. Těším se na to, jak proměníme faru na prostor pro scházení spolků a pro konání menších společenských akcí. Už vidím, jak Lipuše nebo ženy ze Svazu žen pečou nějaké dobroty a povídají si nebo zpívají u funkčních kachlových kamen, sedící na dřevěných lavicích. S dětmi se tam pletou vánočky, myslivci vaří guláš

nebo si tam udělá rodinka menší oslavu a nebo se tam potká pár přátel, kteří chtějí mít klid na povídání a nechtějí jít do hospody. Dvůr fary je dostatečně velký, aby se tam po zvelebení konaly různé akce, pro které jsou Březičky příliš velké. Chci Vás také více informovat o tom, co se v obci buduje, opravuje, chystá, na čem se pracuje, proč se co dělá. Za tím účelem jsem na Facebooku vytvořil stránky obce pod názvem Obec Jankovice. Všem, kteří se kamarádíte se sociálními sítěmi (a je Vás přes 300 ve skupině Folklor, kultura a sport v Jankovicích) doporučuji kliknout na těchto stránkách na "to se mi líbí" a máte jistotu, že Vás žádná informace nemine. Kdo facebook nevyužíváte, tak doporučuji to zvážit, není to nic složitého. Sociální sítě jsou dnes už běžnou součástí komunikace, využívají ji obce, města, politici, prezidenti. Není to tedy jen hračka pro pubertáky, jak někteří tvrdí. Jsme krásná obec uprostřed přírody, ale to neznamená, že budeme skanzen a komunikovat jen místním rozhlasem nebo ještě hůře metodou „Franta říkal, že Maňa slyšela, že Vašek řekl...“. Je jasné, že i tak bude existovat určitá skupina obyvatel, kteří nemůžou, nechtějí nebo neumí sociální sítě využívat. Taký asi nemůžu spoléhat na to, že se přijdou občas na úřad jen tak zeptat, co je nového. Proto plánuji několikrát do roka napsat pár novinek na papír a dát ho lidem do schránky. O tom, že budu podporovat společenský život v obci asi psát nemusím. To o mně víte a na tom se nic nemění, takže veselo tu bude dál. Co bude zřejmě těžší úkol, vrátit slávu jankovickému fotbalu. Otázka je, jak to udělat. První krok je naslouchat těm, kteří se o fotbal starají a společně hledat způsoby, jak tomu pomoci. Jankovice by

měli být obcí folklorní i sportovní. Se sportem také souvisí naše snaha vybudovat v obci multifunkční hřiště, kde by si každý mohl zahrát tenis, volejbal nebo basketbal. Takové hřiště potřebuje zázemí, šatny...to vše je v plánu. Stejně tak je mojí prioritou vybudovat sběrný dvůr. Příklady v sousedních obcích ukazují, jak dobře může takový dvůr fungovat. A odpadu a starých krámů je a bude pořád hodně a je potřeba mít možnost se jich legálně zbavit snadno, kdykoliv a rychle.

Jedno z témat, které hýbe veřejným míněním občanů Jankovic je kanalizace. Proto chci k tomu pár věcí sdělit. Ukazuje se, že mnoho lidí má mylné nebo žádné informace. Takže jak to je s kanalizací zkusím vysvětlit jednoduše. Začnu odpovídat na častou otázku: „Musí obec kanalizaci vybudovat? Podle zákona musí od počtu 2000 obyvatel. Ale to, že i v malých obcích budují kanalizaci a to, že takovou stavbu podporuje stát formou dotací je důkaz, že to má smysl.

Vypouštění odpadních vod do přírody, tedy i do potoka je zakázané. Výjimku může úřad udělit, ale to se stane jen po náročném zkoumání, prověřování míry znečištění vypouštěné vody, vlivu na životní prostředí a tam, kde není jiná možnost. A především na základě písemného povolení. Pokuta za takové nelegální vypouštění je až 100 tisíc. Zatím se to moc neřeší, protože mají úředníci jiné priority a zabývají se velkými znečišťovateli. Ale zcela jistě přijde brzy doba, kdy po takových přestupcích půjdou. Celospolečenský trend směrem k ochraně přírody je zřejmý a jednoznačný a zcela jistě se bude jen přitvrzovat. Co projde dnes, neprojde zítra. Neobstojí ani argument, že potok je pořád čistý, žádné zne-

čištění není vidět. Možná není vidět, ale kontrolní měření, která se několikrát ročně provádí to ukazují. A pokud je někdo absolutní ekologický ignorant a znečišťování podzemních vod ho vůbec netrápí, pak by mohl slyšet na ekonomické argumenty. Lidé, kteří žijí v oblastech bez kanalizace, mají povinnost nést své náklady při likvidaci odpadních vod. Buď zbudováním bezodtokové žumpy a zajištěním jejího pravidelného vyvážení, nebo zbudováním soukromé domovní čističky odpadních vod. Celkem tedy tři možnosti: napojení na kanalizaci nebo žumpa nebo domácí čistička. Jiná varianta neexistuje. V případě žumpy musí majitel prokázat, jak její obsah likviduje. To znamená mít doklad o ekologické likvidaci v nějaké čističce. Vy, kteří už si necháváte žumpu vyvážet, víte kolik to stojí a do budoucnosti to bude dražší. U běžného rodinného domu to může být mnoho tisíc ročně. Domácí čistírna může stát v rozmezí 50 – 100 tisíc a není úplně snadné ji správně provozovat. Bakterie, které se o vyčištění postarají se snadno nedopatřením zabijí

třeba nadměrným praním nebo používáním nevhodných přípravků v domácnosti. Taková čistírna pak neplní svůj účel do doby, než se bakterie ožijí a mezitím může úředník udělat kontrolní vzorek, který to ukáže a hned je na stole pokuta. Nehledě na to, že provoz takové čistírny vyžaduje neustálý přísun vzduchu dmychadlem, které při dnešních cenách za elektřinu spálí i 7500 Kč za rok. A to dmychadlo nevydrží na věky a stojí pár tisíc. Napojit se na kanalizaci je nejjednodušší, nepohodlnější a nejlevnější varianta. Výše stočného bude vždy nižší, než platit za vyvážení žumpy nebo budovat drahou čističku. Všichni si taky přejeme, aby byla v obci kvalitní nová silnice a chodníky. Pokud bychom kanalizaci nevybudovali a místo ní udělali nové chodníky a silnici, za pár let by se stejně ukázalo, jak je potřebná, většina obyvatel by ji požadovala, což by znamenalo narušit nové komunikace a stavět ji za mnohem více peněz, než dnes. Ano, nebude to levná záležitost, ale vzhledem k dotacím, které budeme čerpat bude doplatek obce podobný, jako

když jsme spláceli úvěr za vodovod. Pár let uběhlo jako voda a úvěr je splacený a nijak to obecní rozpočet nezdecimovalo. Pokud půjde vše, jak očekáváme, už v létě 2023 by se mohlo začít budovat a hotovo bude do konce 2024. Je jasné, že těch pár měsíců bude v obci staveniště, bude se tady pohybovat technika, ale věřím, že to dokážeme strpět. Nic se nedá postavit bez nějakých omezení.

Budu dělat maximum, aby se obec zvelebila, aby se v ní dobře žilo, aby nám všem sloužila kvalitní občanská vybavenost a abychom se na sebe všichni víc usmívali. Sám to ale nedokážu. Potřebuji, abychom si to vzali za své všichni. Do roku 2023 i dalších let nám všem přeji hodně zdraví, lásky, rodinné pohody, více tolerance, sounáležitosti, ochoty spolupracovat a táhnout za jeden provaz. Dědina je malá na to, abychom ji rozdělovali na zájmové skupiny. Každý můžeme mít a máme jiné zájmy a názory, ale když jde o společnou věc je potřeba se spojit. Věřím, že se nám to podaří.

Jaroslav Dvořák, starosta

Vážení spoluobčané, čtenáři, opět se přiblížilo období vánočních svátků a konce kalendářního roku. Tak jako v celé republice, uskutečnily se koncem září i v naší obci komunální volby. Jelikož voliči rozhodli svými hlasy o změně ve vedení obce, náleží mně hodnotit pouze období za první tři čtvrtletí. V průběhu zimního období jsme využili pracovníka obce k bouracím a vyklízacím pracím podlah a části vnitřních omítek v objektu bývalé fary, kterou obec úspěšně koupila do svého vlastnictví v minulém roce. Na jaře prováděla I.etapu

sanace vč. podřezání zdiva fy PRINS Přerov. Je dokončen projekt na budoucí využití této budovy jako Komunitní a volnočasové centrum. Prostory budou sloužit jako knihovna, muzeum historie obce, prostory pro folklorní spolky, prostor pro farní účely, sál pro volnočasové centrum a dětský klub. V současnosti se čeká na vydání stavebního povolení. Ve dvoře OÚ jsme zbudovali přístřešek pro uložení techniky a kóje z betonových tvárnic pro sypké materiály. Budova hasičské zbrojnice má dokončen projekt včetně stavebního povolení. Obsahem

projektu je kompletní rekonstrukce střechy včetně krovu, zateplení obvodového pláště a výměna vjezdových vrat za vrata sekční- výsuvná. Na budově kulturního domu došlo k opravě venkovní dlažby schodiště, zpevnění stěn rampy a opravy části fasády (štít od dolního konce). Dalším projektem je rekonstrukce objektu Mateřské školy s nástavbou půdních bytů. Obsahem je opět kompletní rekonstrukce střechy, zateplení budovy a vestavba tří bytů v podkroví. Rovněž na tento projekt byla podána v srpnu žádost o stavební povolení. V pořadí dalším projektem, který je

zpracován, je rekonstrukce místní komunikace nad hřbitovem. Ovšem největším projektem je i nadále odkanalizování obce. V květnu bylo vydáno stavební povolení a čeká se na termín dotační výzvy, který ovlivnilo letošní časové posunutí schvalování státního rozpočtu. Je třeba konstatovat, že realizace jednotlivých projektů závisí především na dotačních možnostech, tak jako v převážné většině obcí a měst naší republiky. Projektem i když méně finančně náročným, které se podařilo s přispěním dotace Plánu

rozvoje venkova, bylo zakoupení vybavení pro kulturní a spolkovou činnost (stany, stolní sety, projektor, lednici do Březiček v hodnotě 160tis. Kč. Nechtěl bych opomenout změnu Územního plánu č.1, dokončenou počátkem září. Také mám radost z toho, že se podařilo najít novou kronikářku, kterou je paní Jana Geržová. Její zásluhou byla dopsána kronika obce za období 2011- 2018. Originál bude předán do depozitáře okresního archivu, kopie bude uložena na obecním úřadě. Od r.2019 zapisuje

události v obci již dle svého rukopisu. Z kulturních akcí bych vyzvedl především srpnové slovácké hody, o kterých se dočtete podrobněji v samostatném článku. Závěrem bych chtěl poděkovat zastupitelům a občanům za spolupráci v uplynulém volebním období. V adventním čase chci popřát hodně klidu. Vaším rodinám, příbuzným a přátelům přeji šťastné, veselé a pohodové vánoční svátky. V nastávajícím roce především hodně zdraví.

Radek Šilc

INFORMACE Z OÚ

POPLATKY 2023

Poplatek za svoz komunálního odpadu

550,- Kč /poplatník/rok (275,- Kč/pololetí)

350,- Kč dítě do dovršení 6 let (175,- Kč/pololetí)

350,- Kč osobou pobírající starobní a invalidní důchod nad 80 let věku (175,- Kč/pololetí)

350,- Kč student denního studia SŠ nebo VŠ, ubytovaným v místě studia (175,- Kč/pololetí)

Poplatek je splatný jednorázově a to **nejpozději do 30.9.2023** nebo ve dvou stejných splátkách nejpozději do 31.3.2023 a do 30.9.2023.

Úlevy jsou platné od 1.1.2022 na základě Obecně závazné vyhlášky č.2/2021 (čl. 7 odst. 4)

Úleva se poskytuje osobě, které poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci a která je:

- a) dítětem do dovršení 6 let věku v kalendářním roce a to ve výši 200 Kč
- b) osobou pobírající starobní a invalidní důchod nad 80 let věku a to ve výši 200 Kč
- c) studentem denního studia střední nebo vysoké školy, ubytovaným v místě studia a to ve výši 200 Kč. (nutno doložit potvrzení o ubytování v místě studia)

Poplatek ze psa

za jednoho psa 70,-Kč/rok

za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 100,-Kč/rok

Poplatek je splatný **nejpozději do 30.9.2023**

Stočné

600,- Kč /osoba/rok (dle uzavřené smlouvy)

Poplatek je splatný jednorázově a to **nejpozději do 31.10.2023** nebo ve dvou stejných splátkách nejpozději do 30.4.2023 a 31.10.2023.

PLATBY POPLATKŮ

Poplatky můžete uhradit v hotovosti na Obecním úřadě v Jankovicích v úřední hodiny, tj. pondělí a středa 7.00h – 12.00h a 12.30h – 17.00h, nebo bezhotovostním převodem na účet obce Jankovice vedený u Komerční banky v Uh.Hradišti, číslo účtu 9523721/0100, variabilní symbol uveďte číslo popisné.

Žádáme občany o využívání bezhotovostního převodu pro platby poplatků.

Poplatky placené v hotovosti na OÚ budou vybírány od 23.2.2023.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Tříkrálová sbírka je akce organizovaná Charitou Česká republika a v ní sdruženými lokálními charitami. Akce navazuje na tradici koledování na Tři krále (tj. 6. ledna) a má charakter celonárodní sbírky, jejímž hlavním účelem je především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá.

V letošním roce naší obcí procházely dvě skupinky koledníků. Zpěv jedné skupinky koledníků doprovázela Maruška Kylhofová hrou na flétnu. Do zapečetěných pokladniček bylo vybráno 13 371,-Kč. Všem dárcům a účastníkům tříkrálové sbírky děkujeme.

Charita
Uherské Hradiště

3.307.642 Kč

Děkujeme všem dárcům za požehnané dary.

Velké díky patří i koledníkům, organizátorům, obcím a farnostem. Zapojilo se nás nad 1300 dobrovolníků z 50 obcí a městských částí.

Pán Bůh zaplať.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Každá koruna pomáhá

OPEC	ČÁSTKA	POČET KASÍČEK	OPEC	ČÁSTKA	POČET KASÍČEK
Babice	31 093,00 Kč	8	Podolí	28 555,00 Kč	5
Bílovice	94 155,00 Kč	11	Polešovice	83 414,00 Kč	16
Boršice	112 440,00 Kč	12	Popovice	44 021,00 Kč	5
Boršice u Blatnice	46 970,00 Kč	4	Salaš	14 822,00 Kč	2
Břestek	36 069,00 Kč	5	Staré Hutě	9 057,00 Kč	1
Březolupy	70 036,00 Kč	8	Staré Město	226 000,00 Kč	32
Buchlovice	90 305,00 Kč	15	Stříbrnice	19 178,00 Kč	2
Hluk	162 639,00 Kč	23	Sušice	27 036,00 Kč	3
Hostějov	5 630,00 Kč	1	Svárov	12 120,00 Kč	3
Huštěnovice	36 093,00 Kč	4	Topolná	82 602,00 Kč	9
Jalubí	58 476,00 Kč	8	Traplice	16 925,00 Kč	4
Jankovice	13 371,00 Kč	2	Tučapy	13 223,00 Kč	1
Kněžpole	51 105,00 Kč	3	Tupesy	56 317,00 Kč	8
Kostelany nad Moravou	35 376,00 Kč	8	Uherské Hradiště	578 418,00 Kč	52
Košíky	12 149,00 Kč	1	UH - Míkovice	34 747,00 Kč	6
Kudlovice	41 637,00 Kč	8	UH - Sady	50 640,00 Kč	6
Kunovice	236 639,00 Kč	22	UH - Věsky	22 835,00 Kč	2
Medlovice	20 261,00 Kč	2	UH-Jarošov	63 383,00 Kč	6
Mistřice	52 315,00 Kč	6	Uherský Ostroh	150 826,00 Kč	18
Modrá	36 856,00 Kč	5	Újezdec	14 740,00 Kč	2
Nedachlebice	52 600,00 Kč	6	Vážany	20 084,00 Kč	2
Nedakonice	75 529,00 Kč	9	Velehrad	40 664,00 Kč	8
Ořechov	35 870,00 Kč	4	Zlámanec	18 542,00 Kč	3
Ostrožská nová Ves	118 130,00 Kč	24	Zlechov	63 694,00 Kč	10
Ostrožská Lhota	55 970,00 Kč	12			
Osvětimany	34 085,00 Kč	5	CELKEM	3 307 642,00 Kč	422

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HOSPODAŘENÍ OBCE K 31.10.2022

Rozpočet na rok 2022 byl schválen Zastupitelstvem obce Jankovice na veřejném zasedání dne 17. 12. 2021 jako vyrovnaný, příjmy ve výši 7 416 000,- Kč, výdaje ve výši 7 416 000,- Kč, financování ve výši 0,- Kč.

Stav finančních prostředků k 31.12.2021 :

bankovní účty 5 490 601,60 Kč
pokladna 37 995,- Kč

Stav finančních prostředků k 31.10.2022:

bankovní účty 7 487 320,96 Kč
pokladna 23 817,- Kč

Veronika Viktorová, účetní obce

VÝSLEDKY VOLEB DO ZASTUPITELSTVA OBCE JANKOVICE, KONANÉ 23. – 24.9.2022

Jména a příjmení zvolených členů zastupitelstva	Počet hlasů	Volební strana
Ing. arch. Jaroslav Dvořák	147	Společné Jankovice
Ing. Martin Vojtík	135	Společné Jankovice
Marie Kiseliovasová	133	Společné Jankovice
Marek Šišák	139	Společné Jankovice
Kateřina Kutálková	144	Sdružení nezávislých kandidátů
Radek Šilc	132	Sdružení nezávislých kandidátů
Štefan Holuj	125	Sdružení nezávislých kandidátů

EVIDENCE OBYVATEL 11/2021 – 10/2022

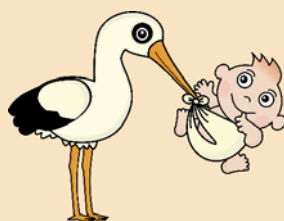
NAROZENÍ

2021

Brázdilová Mia
Remeš Štěpán

2022

Ondrašík Matyáš
Chybíková Julie

Gratulujeme!

ÚMRTÍ

Kiseliovas Vidmantas
Rozsypalová Marie
Grossertova Marie
Gahurová Marie
Rozum František

Upřímnou soustrast pozůstalým.

POHYB OBYVATELSTVA 1.1.2022 do 30.10.2022

přihlášení k trvalému pobytu 7
stěhování z obce 5
narození 2
úmrtí 2

STATISTIKA OBYVATEL 31.10.2022

Děti (do 15 let)	66	Děti (15 - 18 let)	20	Dospělí	370
chlapci	36	chlapci	8	muži	199
dívky	30	dívky	12	ženy	171
Děti (6 a 7 let)	10				
Děti (do 3 let)	15				
Celkem bez cizinců	456				
Cizinci	2				
CELKEM OBYVATEL	458				
Průměrný věk obyvatel	43,65				

PŘEHLED O SVOZU ODPADU K 31.10.2022

TŘÍDĚNÝ ODPAD

druh odpadu	množství v t	náklady v Kč	výnosy v Kč *
Papír	6,283		17 121,-
Papír	0,664	916,-	
Kov	0,864		2 384,-
Sklo bílé	1,368		1 156,-
Sklo barevné	3,593		2 156,-
Elektroodpad	3,153		1 577,-
Použitý kuch.olej	0,067		67,-
Plast	9,633	28 079,-	
Nebezpečný odpad	0,296	9 511,-	
Použitý textil		--	1 200,-
Celkem	25,921	39 706,-	24 461,-
Náklady na svoz tříděného odpadu		58 525,-	Vodovod Babicko, do 08/22

* výnosy z prodeje druhotných surovin náklady na likvidaci odpadu

SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ A OBJEMNÝ ODPAD

	množ- ství v t	náklady v Kč	Výnosy v Kč
směsný KO	71,514	258 507,-	
objemný odpad	9,02		
Poplatek od občanů za svoz odpadu			239 329,-

EKO – KOM, a.s.

(odměna za zajištění zpětného odběru a využití
odpadů z obalů)

	množství v t	výnosy v Kč
IV. čtvrtletí 2021	13,845	22 883,-
I. čtvrtletí 2022	11,676	24 462,-
II. čtvrtletí 2022	16,139	27 383,-
III. čtvrtletí 2022	8,144	27 200,-
Celkem	49,804	101 928,-

Veronika Viktorová

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Vážení občané Jankovic, končí rok nás opět nutí k ohlédnutí a hodnocení uplynulého.

Mateřská škola se snaží stále fungovat a moc se těší na nově přichozí dětičky, i když je jich rok od roku méně. Prostě nám zde chybí mladí lidé, kteří by měli zájem na vesnici bydlet. A je to škoda. Je tu krásně a naše školička, i když zvenčí tak asi nevypadá, má velmi příjemný a inspirativní interiér.

Je to samozřejmě zásluhou zřizovatele, ale také různých dotačních programů pravidelně vyhlašovaných MŠMT nebo Nadací Synot a které se snažíme využívat.

Nadace Synot a její Grant školství a zájmové činnosti jsme oslovovali pravidelně. A díky jejímu příspěvku máme ve školce pěknou dřevěnou kuchyňku pro děti, sestavu skříněk na hračky, veselé obrázkové šatní skřínky, pestrou sadu sportovního náčiní od kuželek, překážek, po obruče, tyče a míče, odrážedla, koloběžky, fotbalovou branku a volejbalový koš, hmatový chodník nebo tablety pro předškoláky. Nadace Synot

byla ve své době opravdu štedrá. Od roku 2016 do roku 2019 jsme byli zapojeni v projektu vyhlášeného MŠMT v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání Šablony I. Díky tomuto programu jsme si mohli dovolit zafinancovat chůvu pro dvouleté děti. V průběhu jednoho školního roku jsme uspořádali šest Setkání rodičů s odborníkem. Proběhly přednášky s odborníkem s těmito tématy - Máme doma školáka, Vstup do školy a školní zralost, Efektivní fungování mozku, Vliv správné životosprávy na výkonnost dítěte, Dentální hygiena dětí, Komunikační a jazykové kompetence. Bylo někdy potřeba rodiče přesvědčovat k účasti, ale nakonec poznali, že i odborníci dokáží mluvit srozumitelným jazykem a mohou nabídnout spoustu rad k výchově dětí. Také my s paní učitelkou jsme mohly navštívit odborná školení a přednášky, které nás odborně posunuly a které si jinak nemůžeme dovolit zafinancovat, protože cena je poměrně vysoká.

Dotační program je postaven tak, že získané peníze, po splnění podmínek je možné použít dle vlastního uvážení. A tak jsme pokračovali ve vybavování. Zakoupili jsme televizor, nový přehrávač, notebook, didaktické hračky, magnetickou tabuli, výtvarné pomůcky. Také jsme mohli zafinancovat výlet do Milotic, bez příspěvku rodičů.

V tomto kalendářním roce končíme další dotační program, který nám trochu nabourala covidová opatření a proto se nepodařilo splnit vše co jsme měli v plánu. Tento dotační program je opět vyhlašován MŠMT z Operačního programu VVV s názvem „Šablony III“, který je zaměřen na rozvoj kompetencí dětí v oblasti polytechnického a environmentálního vzdělávání, k podpoře kreativity a logického myšlení. Volba je zcela na nás, máme možnost plnit projekty přímo v prostorách školy, nebo za nimi vyjet mimo školu. Maximálně jsme využívali Malou technickou univerzitu, která rozvíjí hlavně tvořivost a polytech-

Dětský den v MŠ

pí. Mgr. Ryšavá Miloslava

nické dovednosti. No poslechněte si jenom názvy témat – Stavitel města, Stavitel mostů, Malý architekt, Stavitel věží, Malý inženýr, Malý energetik, Malý vodohospodář, Malý zpracovatel odpadů. Opravdu i takováhle témata můžete (pod vedením odborníka) ve školce probírat. A nejzajímavější je, že na všechny projekty jsou využívány kostky běžného Lego Duplo.

Měli jsme ve školce bylinkářku, loutkoherce, canisterapeutického pejska, kuchařku raw stravy. Také využíváme nabídek Knihovny a muzea na Košíkách – kde jsme se učili pracovat s el. nářadím (bruska, vrtačka,) i náčiním, pekli jsme velikonoční mazance, tkali ovčí rouno. Poznali jsme skanzen na Rochuzu. Tam jsme se seznámili jak „Žijí včely“ a dozvěděli jsme se, že „Šaty rostou vlastně na louce. Také jsme vyjeli za zvířaty do ZOO Zlín Lešná. Všechny tyto programy velmi zpestřily naše činnosti ve škole a hlavně nás všechny obohatily o nové znalosti, zkušenosti a dovednosti.

Dále již druhým rokem spolupracujeme s MESIT střední školou Uherské Hradiště, která je zapojena do „Projektu IKAP II schválený MŠMT za podpory Zlínského kraje - s názvem - Vzdělávací aktivity pro děti MŠ s tematikou „Propojení člověka s přírodou“. Odborným garantem je paní Mgr. Miloslava Ryšavá, rodačka z Jankovic, která za námi pravidelně dojíždí a spolu s ní se děti zabývají činnostmi souvisejícími s přírodou. Například jsme získali meteorologickou stanici, kterou pravidelně sledujeme a společně hodnotíme počasí. Na podzim jsme sázeli truhlíky, které zdobí školku, do trávníku jsme vysadili cibulo-

viny, na jaře jsme si vypěstovali sazeničky salátu, ředkviček nebo hrášku, vysadili truhlíky s rajčaty, které se nám dokonce podařilo dopěstovat a opravdu je děti dostávaly na svačinky. Na vycházkách do přírody se spolu učí poznávat rostliny, pozorují zvířátka, broučky a prostředí, která nás tady obklopuje. Děti také s tetou Milkou tvoří velikonoční, podzimní nebo vánoční dekorace k výzdobě prostředí doma nebo ve školce. Velmi zajímavé bylo pro děti seznámení s MAGIC Boxem, který jsme měli nějakou dobu zapůjčen. Interaktivní činnosti byly zpestřením naší práce a pro děti prvotním setká-

ním s tímto způsobem vzdělávání. Také jsme v loňském roce měli možnost navštívit „Živou vodu“ na Modře, kde jsme mohli pozorovat vodní a podvodní život v reálu. Každé setkání s tetou Milkou nás vždy obohatí a zpestří naše aktivity ve školce.

Zkrátka, i když jsme malá školička, pořád se u nás něco děje. Stále hledáme nové cesty, které nás obohatí, poučí a posunou dál. Stále hledáme finanční zdroje, díky kterým můžeme vybavit školku zajímavými pomůckami a hračkami, nebo novou didaktikou.

Krásné Vánoce přejí děti a zaměstnanci mateřské školy

Irma Vranková

Dýňování

Výlet do leteckého muzea v Kunovicích

KULTURA A SPORT

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V letošním roce se vítání našich občánek uskutečnilo dvakrát.

V sobotu 21. května 2022 jsme slavnostně přivítali nové malé občánky, a to:

- Miu Brázdilovou, dceru Michaely a Radima Brázdilových
- Štěpána Remeše, syna Blanky a Martina Remešových

Druhé vítání se uskutečnilo v sobotu 5. listopadu 2022 mezi občánky jsme přivítali :

- Matyáše Ondrašíka, syna Moniky Ondrašíkové a Vladimíra Budíčka
- Julii Chybíkovou, dceru Lucie a Ondřeje Chybíkových.

Do sálu kulturního domu přišli rodiče se svými ratolestmi. Ke slavnostní atmosféře tradičně přispívají děti z naší obce se svými básničkami a členky folklorního souboru Lipuše se svými písněmi. Vítaným dětem byl předán v upomínku na tento den finanční i věcný dárek a pamětní list.

JUBILANTI

Již tradičně zástupci obce navštěvují jubilanty z řad našich občanů během celého roku.

JUBILANTI v roce 2022

Rezková Františka	90 let	Remeš Stanislav	75 let	Škrabalová Antonie	70 let
Čagánek Oldřich	75 let	Šilc Ladislav	75 let	Remešová Anna	70 let
Brázdilová Ilona	75 let	Sentlová Marie	75 let	Smělík Stanislav	70 let
Raková Anna	75 let	Holujová Marie	70 let		

SLAVNOSTNÍ A JUBILEJNÍ HODY

Za překrásného letního sobotního odpoledne 13. srpna začaly letošní, v pořadí již dvacáté Slovácké hody s právem v Jankovicích. Program byl zahájen slavnostní mší svatou v chrámu páně panem farářem Pavlem Biliňským. Ten také požehnal letošním stárkům a celé hodové chasé. Průvod pbcí tradičně od počátku doprovázela oblíbená Staroměstská kapela a cimbálová muzika Báležáci. Podle pravidel se chasa vedená podstárkem Michalem Vávrou z Traplic, který se této role zhostil na jedničku, odebrala nejprve pro mladšího stárka Vlastimila Grosserta a mladší stárku Lucii Elisovou z Tučap, kteří vyšli z domu prarodičů stárka. Po krátkém zastavení se přesunul průvod před dům starší stárky Kateřiny Kutálkové. I zde společně s ní vyšel starší stárek Adam Kellner z Velehradu. U domu každého ze stárků a stárky nesmělo chybět sólo pro rodiče, které je jakýmsi symbolickým poděkováním za to, že připravili své potomky ve slavnostním duchu největšího kulturního svátku, kterým bezesporu hody v Jankovicích jsou. Kompletní krojový průvod se vydal vesnicí a vyvrcholil před obecním úřadem, kde letošní starší stárek

požádal starostu obce Radka Šilce o povolení hodů. Tento slavnostní akt sledovalo pozorně velké množství diváků nejen místních, ale i ze širokého okolí. Poté večerní program hodů pokračoval v letním areálu Březového háje. Jak bylo zmíněno v úvodu, hody v Jankovicích slavily jubileum a při té příležitosti byli pozváni starostou obce všichni stárce a stárky uplynulé dvacetileté historie. Někteří z nich se zúčastnili slavnostního hodového průvodu a stali se součástí chasy. Odměnou a poděkováním pro všechny stárky mohlo být slavnostní představení před naplněným publikem, které je odměnilo dlouhým potleskem. Ještě

dojemnější bylo poděkování zkladatelce hodů Lence Bartošíkové, přednesené synem a letošním mladším stárkem Vlastimilem. Ta i letos nacvičila společně s Janou Panáčkovou hodové pásmo. Chasa s ním vystoupila následně za doprovodu cimbálové muziky Báležáci ze Starého Města. Počasí nám všem přálo i v neděli při tradiční obcuzce a tak můžeme s radostí konstatovat, že se letošní hody u nás v Jankovicích určitě vydařily. Poděkovat se sluší všem, kteří se podíleli na přípravě hodů 2022 a to především zástupcům obce, organizátorům programu a také rodinám stárků.

Radek Šilc

ZELENÁ JE TRÁVA...

Letošní fotbalový rok oddílu mužů se nehodnotí lehce. Po pětiletém období převážně vítězných zápasů, s tím souvisejících postupů od základní třídy, přes okresní soutěž, okresní přebor až krajskou soutěž a nadprůměrné divácké kulisy nejen na domácím hřišti, se dostavilo půlroční trápení v jarní části krajské mistrovské soutěže ve skupině C. Především vlivem podzimních zranění klíčových hráčů Vladimíra Brázdila, Tomáše Večeři, také dlouhodobě zraněného Petra Remeše, se jednoznačně posunula kvalita mužstva. K tomu třeba doplnit, že z pracovních důvodů vypadli z kádru trenéra Jiřího Kramla bratři Lukáš a Michal Hruškovi. Dále na vlastní žádost ukončil činnost v oddíle Michal Panáček. Takto oslabený kádr se snažil v jednotlivých utkáních odevzdávat své maximum. Bohužel se zraněním ještě nebyl konec. V zápase s Topolnou si již v 11. minutě poranil koleno Radim Brázdil a sezóna pro něj skončila. Dalším citelným oslabením bylo zranění Václava Šustry

v utkání v Malenovicích, pro kterého to byl stejný osud. Zbylý kádr dohrával jarní sezónu s nelichotivými výsledky. Utkání ve Vlčnově jsme odehráli s osmi hráči, bohužel s desetigólovým přídělem. Podle slov trenéra na mužstvo padla tzv. deka a převážná většina se s tím nevyrovnala až do posledního utkání. Podtrženo a sečteno, konečné pořadí v tabulce, poslední místo 18 bodů a sestup do okresního přeboru. Tento závěr rozpoutal přestupovou horečku hráčů. Někteří využili červnový přestupní termín bez souhlasu mateřského oddílu a tím prakticky potvrdili další osud mužstva - V. Brázdil (Staré Město), M. Večeřa, T. Večeřa a A. Čagánek (Jalubí), T. Daněk (Velehrad), R. Blaha (Pořešovice). Snaha vedení mužstva udržet hráče a pokusit se posílit kádr do nové sezóny se tak dostala prakticky na bod mrazu. Osobní ambice přestupujících převýšily zájem kolektivu a to je realita. Následně ukončil působení po vzájemné dohodě trenér mužstva Jiří Kraml. Tímto bych chtěl poděkovat za jeho práci u mužstva mužů, stejně

tak jeho asistentu Vlastimilu Pólovi. Oddíl se po devětatřiceti letech nepřihlásil do soutěže samostatně. Po vzájemné dohodě s Traplicemi jsme se jako sdružené mužstvo Traplice/Jankovice přihlásili do okresního přeboru mužů Jarošovský pivovar. I když v oddíle zatím aktivně působí pouze hráči Václav Šustr a Rudolf Kutálek, oba jsou oporami týmu. Domácí zápasy se po dohodě odehrávali střídavě v Traplicích a u nás v Jankovicích a stejně tomu bude i na jaře. Soutěž jsme rozehráli společně nad očekávání a druhé místo s pětadvaceti body, těsně za Nezdenicemi ukazuje kvalitu mužstva. Pozitivní je také návštěvnost při jednotlivých utkáních z řad fanoušků z Jankovic. Přejme si v příštím roce, aby společné mužstvo pokračovalo nadále s úspěšnými výsledky. Budoucnost působení samostatného mužstva naší TJ Sokol je v současnosti nejistá především z důvodu nedostatku hráčů a to jak z řad mužů, tak mládeže. Věříme, že se situace brzy změní k lepšímu.

Radek Šilc

OPUSTIL NÁS

Životní dráha každého z nás má různou délku i čas. Někomu osud dopřeje dožít se úctyhodného věku, mnohdy přežít své vrstevníky, dokonce někdy i vlastní potomky. Pan Milan Sendl takové štěstí neměl. Jeho srdce dotlouklo 16. října dva měsíce od jeho 60. narozenin. Velmi si přál je oslavit, nejen se svými blízkými ale i s kamarády. Neumožnil mu to zdravotní stav, přesto mnozí máme v paměti, že týden před svým pozemským odchodem se zúčastnil fotbalového utkání na domácím hřišti. Snad již tehdy tušil, že se blíží jeho finále, kdo ví ... Byl nepřehlédnutelnou osobností s nespočtelným množstvím přátel. Ve výboru TJ Sokol Jankovice působil již od konce r.1989, krátce jako pokladník, postupně jako člen výboru a od r.2011 doposud jako předseda spolku. V r.2000 se podílel na za-

ložení mládežnického družstva a jako jeden z trenérů celých deset let pomáhal vychovávat fotbalové naděje v Jankovicích. I když sám jako hráč nedosáhl fotbalových úspěchů, o to více si vše vynahradil, jako obětavý a v širokém okolí uznávaný funkcionář. Díky jeho organizačním schopnostem se začala v r.1995 psát historie koštu slivovice v Jankovicích, bylo založeno družební setkávání s přáteli ze slovenského Papradna. Byl aktivní při přípravě rekonstrukce hrací plochy

v r.2010. Vrcholem a odměnou za léta dobrovolné, obětavé a poctivé činnosti byl okamžik, kdy v květnu 2019 na stadionu Miroslava Valenty v Uherském Hradišti zvedl nad hlavu pohár za vítězství ve finále Okresního fotbalového svazu. Podoba osobnosti, jakou Milan byl, se hledá velmi těžko. Odešel kamarád, za kterého by mnoho z nás doslova, dalo ruku do ohně. Budeš nám chybět kamaráde!

Radek Šilc

SPOLKY

FOLKLORNÍ FESTIVAL PŘILÁKAL MNOHO PŘESPOLNÍCH NÁVŠTĚVNÍKŮ

Po 3 letech se konal 28.5. v Březičkách folklorní festival. Chceme ho pořádát vždy jednou za dva roky, ale pandemie nám prodloužila periodu pořádání od minulého konání o rok. Vystoupilo celkem 12 tanečních a pěveckých souborů, mezi kterými byli naši staří známí z blízkého okolí jako například Mužáci z Korytné, Chlapčiska ze Sptynova, Kudlanky, Hradišťánek, Kněžpolské děvčice a samozřejmě domácí Lipečka a Lipuše. Vždy ale chceme okořenit tento svátek folkloru vystoupeními souborů z jiného regionu, které zajistí rozmanitost a dá nám nahlédnout do tanců a písní, které tolik neznáme. Přece jen každý kraj má svoje typické lidové písničky i tradice. Letos jsme přivítali soubor Dúbravček ze Slovenska a Hanáckou besedu z Kojetína. A očekávání se naplnilo. Viděli a slyšeli jsme něco, co dobře doplnilo náš slovácký folklor. S Dúbravčkem a jejich typickým slovenským temperamentem jsme zrychlili a s Hanáky zase naopak zpomalili. Pomalé tempo tance zajímavě kontrastovalo s bohatými kroji. Kroj vždy odráží region a bylo vidět, že

Na festivalu bylo plno

Členky domácího souboru Lipuše se připravují na vystoupení

Haná je úrodný kraj. A ostře červené rtěnky slovenských tanečnic zářily do dálky, bylo těžké děvčata sledovat, jak létaly po parketu. Každý soubor si odnesl na památku upomínkový list a krásné perníčky s motivem Jankovic, který nám napekly žena z jankovického Svazu žen.

Počasí bylo sice spíše aprílové, na začátku se objevila malá přeháňka a teplo také moc nebylo, ale i tak přilákala akce pár stovek návštěvníků. Protože jsme festival propagovali na sociálních

sítích, přišli se na akci podívat i návštěvníci z širokého okolí, mnozí byli v Jankovicích poprvé. Potvrdilo se, že při organizování akcí v obci je dobré orientovat se také na veřejnost mimo domácí obyvatele. Z místních chodí na akce stále stejná skupina lidí, kteří rádi podpoří obecní události, ale každým rokem přibývá těch cizích, kteří o akci někde slyšeli nebo si přečetli plakát či pozvánku na Facebooku. Letos bylo těch mimo jankovských asi třetina. A to jsme rádi, protože se nechce-

me uzavírat, ale naopak dostat do povědomí lidí, že se v malé vesničce Jankovice pořádají atraktivní akce. A právě ti přespolní si nejvíce pochvalovali rodinnou atmosféru festivalu. Žádná mega akce, ale přitom zajímavý a pestrý program za lidovou cenu. Po posledním vystoupení a malé přestávce přilákala další hosty beseda u cimbálu s cimbálovou muzikou Babica z Hluky. Zpívalo a tančilo se až do brzkých ranních hodin.

Jaroslav Dvořák

Naše dekorace lákala ke skupinovým fotografiím

Hanácká beseda z Kojetína

ČESKÝ SVAZ ŽEN

Místní organizace má v současné době 19 členek, které se aktivně zapojují do aktivit spolku. Letošní kulturní společenskou akci, kterou pořádáme každý rok jsme musely z důvodu výskytu COVIDU zrušit. V květnu se ženy zapojily zakoupením 150 Kč kyticíček měsíčku lékařského k Českému dni proti rakovině. V červnu připravily upomínkové balíčky s perníčky srdíčka pro účinkující na Folklorní festival. Ke Dni dětí zakoupily sladkosti do soutěží. V září zastupovaly čtyři členky naši organizaci na Krajském setkání ČSŽ v Kostelci, kde úspěšně reprezentovaly

organizaci při různých aktivitách a soutěžích.

V říjnu jsme navštívily divadelní představení ve Slovákém divadle a upekly perníčky pro děti na Halloweeny lampionový průvod.

U vánočního stromčku se můžete těšit na perníkové čerty, Mikuláše, anděly a další perníčky.

Na příští rok je naplánováno několik akcí, na které tímto zveme občany a děti.

- Beseda s kosmetičkou
- Beseda jak používat bylinky v domácnosti
- Cvičení Jógy
- Celostátní akce – uklid' ČESKO
- Velikonoční Jarmark
- Kurz pečení chleba

- Účast na rozsvěcování vánočního stromčku

- Podporovat akce v obci
Český svaz žen přeje občanům Jankovic příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce hlavně pevné zdraví

*Anna Vydřalová,
předsedkyně ČSŽ*

HASIČI MAJÍ NOVÉ AUTO

Hasiči byli i letos velmi aktivní, a to jak sbor dobrovolných hasičů, tak i jednotka sboru dobrovolných hasičů. Jen na připomenutí- jedná se o dva různé subjekty. Sbor je spolek, podobně jako Sokol, Folklorní spolek nebo Lipuše. Jednotka je obcí zřízená skupina hasičů, která vyjíždí k zásahům.

Na konci minulého roku jsme opět vánočně nazdobili maringotku a s kotlem plným svařáku jsme s ní krátce před Vánoci projížděli dědinou a rozdávali tento vánoční nápoj od domu k domu.

Hned na začátku tohoto roku se v režii sboru konaly tradiční končiny. V průvodu se objevilo cca 25 maškar. Všichni si to náramně užili. A to nejen ti, co šli v průvodu obcí, ale i občané, kteří tento den slaví a hostí všechny maskary tradičními koblihami, slaninou, klobásami a samozřejmě slivovicí. Protože jsme po minulých zkušenostech věděli, že právě konzumace domácí pálenky, která se jen obtížně odmítá, přináší jisté riziko spočívající v ohrožení akceschopnosti konzumentů, kteří se podílí na večerním programu, zavedli jsme hned dvě opatření. První bylo posunutí průvodu na dopolední hodiny. Dříve obchůzka startovala po obědě a vzhledem k délce obce se na druhém konci končilo kolem 18. hodiny. Zábava v hospodě začínala ve 20 h, a tak bylo velmi málo času dostat se domů, převléknout a hlavně snížit hladinu alkoholu na mez, která je potřebná na to, aby bylo možné podílet se na organizaci kulturního programu. Letos bylo více času odpočinout si a nabrat nové síly na večer. Další opatření bylo rozdělit účastníky průvodu na dvě skupiny A a B. Ty se střídaly v konzuma-

ci nabízených nápojů. Když nám nabídli v jednom domě slivovicu, konzumovali ji členové skupiny A. Ostatní měli pauzu a vyčkávali, až bude drink nabídnut v dalším domě. Tam si dali štamprlu oni a takto jsme se poctivě střídali a nemuseli nezdvořile odmítat nabízené občerstvení. Tento rafinovaně promyšlený model fungoval asi do třetiny obce, pak se vše vrátilo do starých živelných kolejí. Poučení pro příští rok je být ve střídání důsledný, nepředbíhat a zvýšit počet pijících skupin na tři. Večerní zábava s tombolou byla vyvrcholením končin a po přečtení hříchů a pochování basy nastalo období 40 denního půstu. Další větší akcí pořádanou hasiči bylo stavění májky a pálení čarodějnic. Na představení, které naturalisticky ukazovalo středověké upálení pochybné ženštiny se přišlo podívat mnoho diváků, mezi kterými bylo i dost přespolních. Čarodějnice se pálí v kdejaké obci, ale u nás už po několikáté velmi netradičně. Středověké kostýmy, středověká hudba, šermířské souboje, inkviziční proces... prostě divadlo. Ohlasy byly velmi pozitivní. Akce by se neobešla bez pomoci Pavla a Kristýny Balounových, kteří mají s podobnými spektakly

zkušenosti a naučili nás bít se klacky i mečem a zapůjčili kostýmy.

Děkujeme taky našemu hajnému panu Šišákovi za zajištění dřeva na vatru a švédské ohně.

V létě jsme už tradičně pořádali stanování dětí s rodiči v Březičkách. Velmi rychle se naplnila kapacita, která je značně omezená. Limituje nás jednak velikost plochy, kam se můžou postavit stany a jednak kapacita stravování. Přece jen nakrmit 6x denně cca 25 dětí a podobný počet rodičů, to už vyžaduje plné nasazení několika rodičů, kteří se ujali funkce kuchaře. Těší nás, že zájemců je vždy více, než kolik se nakonec zúčastní, ale i s ohledem na sociální zařízení Březiček všem vyhovět nelze. Pět dní bylo plných sportu, kultury, soutěžení, výletů, koupání a snad všeho, co si umíme na takovém kempování představit. Velmi nás těší, že děti si akci chválí a prý je mnohem lepší, než kterýkoliv tábor, na kterém kdy byly.

Další oblíbenou akcí byla hamburger party. Každý rok si připravíme suroviny na větší počet burgerů, než předchozí rok a vždy se vše sní. I letos tomu tak bylo. Za pár hodin vydat téměř 300 kusů, to je slušný výkon. Však někteří si dali hned tři kousky. (Že Lubo?!)

Středověké představení při pálení čarodějnic v režii hasičů

Koncept, kdy si každý ochutí svůj burger sám dle vlastní chuti jak salátem, tak i dresinkem, se osvědčil i letos. A jako na každou akci v Jankovicích, i na tuto přijíždí stále více lidí, kteří nejsou místní a o jejím konání se dověděli z vyprávění nebo od známých. A proč ne, jen ať jezdí, děláme si dobrou reklamu. Už několikrát jsme od cizích slyšeli, že ví o Jankovicích, že se tady dělají zajímavé akce. Hned druhý den po hamburger party projížděla obcí Barumka, tak jsme stánek z Březiček přestěhovali na návěs a dopíjelo se a dojídalo, co ještě zbylo.

A mám-li zhodnotit rok 2022 očima zásahové jednotky, tak za zmínku stojí výjezd k lesnímu požáru na Velikonoční pondělí. Cyklista projíždějící lesem si všiml požáru trávy a nízkého lesního porostu a na místo se sjelo hned několik jednotek. My jako místní jsme byli na místě první a další jednotky už jen mohly sledovat, jak jsme požár lokalizovali a zlikvidovali. Na lesní požáry vždy dispečer posílá větší množství techniky, protože v lese se požár šíří mnohem rychleji a nikdo neví, jestli nebude za pár minut v plamenech další hektar.

Předleťní sezónou jsme vyčistili hasičskou nádrž, která už roky slouží jako koupaliště a v zimě brusliště. Rozhodně nejdůležitější událostí pro jednotku v letošním roce bylo předání opravené cisterny Praga V3S. Auto z roku 1963 dostalo zcela nový kabát. Toto jsou klíčová fakta z opravy:

- Leden 2021 – rozjíždí se kampaň na záchranu V3S, sbírka na Startovací vynesla 270.000 Kč
- Duben 2021 – našli

Chlapci od grilu na hamburger party

jme dodavatele na výrobu nerezové nádrže a na generální opravu a hasičskou nástavbu

- Květen 2021 – převážíme auto na místo opravy, nejdříve do Kolína (nádrž), následně do Kařezu poblíž Rokycan
- Do konce roku 2021 si s dodavatelem vyjasňujeme rozsah úprav, začíná se s prvními pracemi
- Únor 2022 – intenzivně se pracuje na výrobě nástavby, neustále přidáváme další a další požadavky. Rozsah prací se zvětšuje, čímž se prodlužuje termín předání
- Pořádáním akcí, sběrem železa apod. strádáme během roku 2021 a 2022 další peníze na navyšující se rozpočet opravy

- Náklady na opravu a nástavbu se vyšplhaly na 580.000 Kč pouze za materiál

- Generální dodavatel firma Grizzly Fire Technic odpracovala na akci 2450 hodin. Práci si firma neúčtovala, protože si vzala naši cisternu jako referenční zakázku. Majitel firmy je hasič, který našemu projektu na záchranu cisterny fandí. 80% prací provedl pouze on sám. Náklady na práci ve výši cca 500.000 Kč jsme dostali jako sponzorský dar. Hasiči si prostě pomáhají.

- Při cestách do obce Kařez na konzultace s dodavatelem jsme najeli 7600 Km. To je jako z Jankovic do Pekingu.

- 33 lahví slivovice jsme rozdali jako dárky nebo odměny za protislužby.

Za hasiče Vám přejeme krásné Vánoce a všechno nejlepší do roku 2023. Také připomínáme, že jsme připraveni Vám pomoci s technikou, kterou máme k dispozici. Sloužíme obci a jejím obyvatelům. Neváhejte se na nás obrátit.

Nová Praga V3S

Jaroslav Dvořák

ROK 2022 FOLKLÓRNÍHO SOUBORU LIPUŠE

Náš spolek by vás chtěl také informovat o svém působení v obci a prezentaci v rámci folklorních akcí v uplynulém roce.

V průběhu roku jsme nabídly možnost vstoupit do našeho souboru čítající v současné době 10 aktivních členek, i dalším případným zájemkyním o folklór a zpěv. Nabídku k naší radosti přijala paní Kristýna Balounová, která je pro spolek velkým přínosem.

Příležitost k členství zůstává i nadále otevřená.

Loňské rozsvěcování Vánočního stromu se k naší lítosti konalo bez doprovodných akcí, nicméně závěrem roku se nám (i když - narychlo, ale přece jen) podařilo sejít se na Štěpána (26. 12. 2021) v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie a společně s posluchači si zazpívat pár vánočních písní a koled.

Pokud nám to okolnosti dovolí, rády bychom tuto místní památku, která svým účelem i výzdobou jistě umocňuje vánoční atmosféru, využily ke zpívání i v budoucích letech a učinily tak z tohoto vánočního setkání tradici.

V měsíci březnu již tradičně bývá milou povinností Lipušů zazpívat ženám při příležitosti oslavy MDŽ (5. 3. 2022), kde společně s Lipečkou, dětmi ze školky a ostatními se snažíme potěšit všechny přítomné.

Měsíc květen pro náš soubor začal přivítáním do života našich malých občánek a zakončily jsme ho dalším ročníkem folklórního festivalu (30. 5. 2022), kde se sešlo mnoho podobně laděných souborů, které mají rády nejen zpěv, ale i tanec. Byla to pro nás skvělá příležitost získat další přátele.

V červnu oslovili Lipuše zástupci TJ Sokolu Jankovice s žádostí o pěvecký doprovod při oslavách 90 – ti let od založení fotbalu v obci. V rámci družby se slovenskou obcí Papradno byli na tyto oslavy pozváni i slovenští fotbalisté, zazpívaly jsme proto úvodem českou i slovenskou státní hymnu a vystoupily s kratičkým pásmem.

Srpen byl ve znamení jankovských hodů s právem (13. 8. 2022), kde jsme se připojily ke krojovanému průvodu obcí se stárky a chasou včetně večerního posezení u cimbálu.

Následující akcí byly tradiční uherskohradištské Slavnosti vína a otevřených památek (10. 9. 2022). Každoročně zde prezentujeme spolu se zástupci obce a dalšími příznivci folklóru naši obec účastí v průvodu krojovaných Uherským Hradištěm a malým pěveckým vystoupením Lipuší v prostoru Pod starou radnicí.

V listopadu byl náš spolek obcí opět požádán o pěvecký doprovod

při vítání občánek Jankovic. (5. 11. 2022)

Nevyhnuly se nám bohužel ani smutné události, svým zpěvem jsme doprovodily naše občany na jejich poslední cestě.

V prosinci plánujeme obohatit folklór v obci vedle zpívání při rozsvěcování vánočního stromu také pochůzkou obcí s ponocným, což bychom rády udělaly do budoucna rovněž tradicí. Potěšením bude, pokud nás na těchto akcích podpoříte a připojíte se k našemu zpívání.

Závěrem bychom chtěly poděkovat obci za poskytnutou dotaci v hodnotě 6000,- Kč, kterou jsme využily na doplnění krojových součástí a nákupu datových nosičů pro naši další činnost.

Do nastávajícího roku bych jménem spolku chtěla všem popřát pevné zdraví, štěstí, hodně radostí, co nejméně starostí a abychom si spolu uměli vždy od srdce zazpívat.

Marta Remešová

Vánoční koledování v kostele

SLOVO HAJNÉHO

Milí přátelé,

Vzhledem k tomu, že náš domov netvoří jenom domy naší malebné vesničky, ale i okolní příroda, tedy hlavně lesy, rozhodl jsem se, že i já, jako místní hajný, napíšu pár vět.

Předně bych chtěl všem Jankovjákům poděkovat, že se při návštěvách lesa nechovají jako čuňata, často mnohé z Vás v lese potkávám a musím říct, že se opravdu nestává, že bych musel sbírat odpadky a vozit je někam do kontejnerů.

Cením si také toho, že jsem za celý rok nezaznamenal žádnou krádež dřeva ze skládek. Vím, že to není samozřejmost a o to víc Vám budu vycházet vstříc při zadávání samovýrob a prodeji palivového dříví. Všechny zájemce v této souvislosti prosím, aby se svými požadavky přicházeli ve všední dny, nejlépe do 17. hodiny.

Poněkud palčivější je otázka vjezdu motorových vozidel do lesa. Všichni víme, že ten lesní zákon neumožňuje. Jsem schopen nad kdečím přivřít oči, ale opravdu těžce nesu, když někdo po lese mimo cesty túruje enduro nebo čtyřkolku, následkem potom bývá poškození vegetace, zvýšená vodní eroze a rušení zvěře, pro jejíž zdravotní stav to má velmi neblahý vliv. Prosím, buďte v téhle věci rozumní.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří mi dali hlas v letošních komunálních volbách, velmi mě to potěšilo, cítím to jako závazek a budu se snažit obci i všem jejím občanům přinést svou práci něco pozitivního.

Přeji všem požehnané a klidné Vánoce a mnoho zdraví a štěstí do roku 2023!

Marek Šišák, hajný

Z HISTORIE OBCE

75 LET ZEMĚDĚLSKÉHO STROJNÍHO DRUŽSTVA V JANKOVICÍCH (ZSD)

Dnes již málokdo v Jankovicích ví, že těsně po 2. světové válce bylo v obci založeno Zemědělské strojní družstvo (ZSD). Jeho založení i způsob hospodaření zmiňuje ve svých záznamech i kronikář obce pan Josef Župka. Dovolte mně, abych svým příspěvkem některé momenty jeho krátkodobého trvání připomenul. Po roce 1945 bylo ve společnosti nutné zajistit rozvoj průmyslu, zformovat hospodářskou politiku a zajistit výživu národa. Již v květnu 1945 svou Vyhláškou č.11 nařídilo Ministerstvo zemědělství likvidaci Svazu zemědělství a lesnictví (Verband für Land- und Forstwirtschaft für Böhmen und Mähren, 1942–1945) a připravilo podmínky k sestavení přípravného výboru

pro budoucí vznik tzv. Jednotného svazu českých zemědělců (JSČZ) se sídlem v Praze, který zemědělce sdružoval a podporoval jejich zájmy. Organizace a činnost JSČZ byla legalizována přijetím Zákona č. 145/1947 Sb. o organizaci zemědělců republiky Československé. Pro zemi Moravskoslezskou byla zřízena expozitura JSČZ v Brně, oblastní úřadovna vznikla v Uherském Hradišti. Ústředním tiskovým orgánem JSČZ se staly Zemědělské noviny. Ve smyslu uvedeného zákona byl státem po roce 1945 podporován vznik tzv. zemědělských korporací. K tomu byly vydány Směrnice pro ustanovení místních skupin JSČZ, které mohly působit jako korporace veřejného práva (družstva)

s oprávněním se právně zavazovat a nabývat majetek.

Také v Jankovicích lidé sledovali dění ve společnosti a zhodnocovali státem nabízené příležitosti a možnosti rozvoje hospodaření na vlastních pozemcích s využitím společné strojní a materiálové podpory. Návrh na zřízení družstva v podmínkách naší podhorské obce zformoval a diskusi k jeho vzniku inicioval pan Alois Hejda. Velký důraz byl položen na obsah stanov budoucího sdružení. Poprvé v novodobé historii Jankovic probíhala příprava vzniku organizace, která nebyla založena na majetkovém uspořádání (majitelé podsedků, Singularisté, domkaři). Účelem družstva měla být podpora hospodaření

a výdělku svých členů, což mělo být postupně dosahováno:

- Nákupem hospodářských strojů a náradí včetně provozních potřeb, které byly určeny pro členy, nebo k společnému používání;
- Pořízené stroje a zařízení měly být dle potřeby zapůjčovány podle řádu schváleného valnou hromadou;
- Poskytována měla být rovněž služba praní prádla;
- Mezi členy mělo družstvo postavení, které umožňovalo nevýdělečně zprostředkovat kup a prodej strojů všech druhů a jako vedlejší činnost mohlo družstvo vyvíjet činnost sociálně vzdělávací a pomocně – zdravotnickou.

Ustanovující schůze proběhla 7.7.1946 v hostinci „U Kučerů“, kde byly účastníkům objasněny výhody zemědělského sdružování a možnosti získávání strojních prostředků k ulehčení práce a snadnějšímu hospodaření. Tohoto klíčového jednání se zúčastnilo 38 občanů Jankovic, kteří se usnesli:

- Založit sdružení s názvem „Zemědělské strojní družstvo, zapsané společenstvo s obmezeným ručením v Jankovicích“;
- Schválit předložené stanovy družstva;
- Podepsat hromadnou členskou přihlášku a složit členský podíl částkou 500,- Kčs a zápisné ve výši 10,- Kčs na každý podíl;

Všichni zúčastnění byli přijati za členy družstva a k jeho vedení zvolili představenstvo ve složení: p. Hejda Alois, p. Rezek František, p. Prokeš Jan, p. Šmíd František a p. Fornál Josef. Do dozorcí rady byli zvoleni:

p. Hejda František, p. Kučera Stanislav, p. Viktora Štěpán, p. Kilhof Josef, p. Šustr František a p. Odstrčilík Ignác. Jednání rovněž jednoznačně definovalo ručení za závazky, uveřejňování vyhlášek na veřejných místech a oprávněnost podpisů na úředních listinách. Bylo také usneseno přistoupit za člena svazu zemědělských družstev na Moravě v Brně, který ve smyslu stanov bude provádět v drážavě zákonitou revizi. Prvním projektem, který byl na ustanovujícím zasedání přijat, bylo zakoupit jednu kompletní mláticí garnituru (mlátička, motor a lis na slámu). K tomu však bylo nutné vytvořit dostatečnou finanční zálohu. Schůze proto odhlasovala žádost o státní subvenci (dotaci) u Ministerstva zemědělství na nákup strojů. Vybrané členské příspěvky byly uloženy na nově založenou Knížku pro běžný účet u Spořitelniho a záloženského spolku v Jankovicích s prvotním vkladem 18.360,- Kčs. Subvenci ve výši 50.000,- Kčs předal ZSD Jankovice tajemník Ministerstva zemědělství dne 5.5.1947. Od místní záložny si družstvo půjčilo 40.000,- Kčs a tím přijatá subvence, půjčka a výnosy z členských podílů vytvořily základní fond pro nákup strojů. Ihned byla přijata organizační opatření k pořízení mláticí garnitury a přípravě žní v roce 1947. Již 28.5.1947 byla pořízena mlátička, kterou dodala firma bratři Galusové z Poštorné za 40.060,- Kč. K pohonu mlátičky byl v Záhlinicích zakoupen čtrnáctikoňový naftový motor za 22.000,- Kčs a do 30.6.1947 měl být z Děčína od firmy Heřman Rausserdorf dodán samovázací lis na slámu

za 23.223,- Kčs. Lis však v dohodnutém termínu dodán nebyl. Aby nebyly ohroženy žně, vyslalo představenstvo ZSD do Děčína svého zástupce, aby dodávku urychlil. Přesto, že byl delegát vybaven argumenty včetně dvou litrů jankovské slivovice, dodávku lisu se podařilo realizovat až v říjnu 1947. Aby mohly žně v roce 1947 proběhnout, zapůjčilo družstvo lis od pana Kostelníčka ze Sušic za 500,- Kčs. Takto pořízený majetek byl v srpnu 1947 preventivně pojištěn na období deseti let proti požáru u pojišťovny Slavia (vzájemně pojišťovací banka) generální zastupitelství Brno na 80.000,- Kč. I přes nepřízeň počasí v roce 1947 se hospodářské cíle družstva podařilo naplnit. Vedení družstva cítilo potřebu vyhodnotit stav hospodaření a připravit plán dalšího rozvoje. Velká pozornost byla proto věnována přípravě valné hromady. Ta se uskutečnila se souhlasem Okresní družstevní rady Uherské Hradiště dne 29.2.1948 v hostinci u Šamořila. Z přednesených zpráv vyplynulo, že celkové jmění družstva tvoří částku 90.959,- Kč. Za poskytované služby v roce 1947 byl evidován příjem 17.764,- Kčs, byla vyúčtována dotace od Ministerstva zemědělství ve výši 50.000,- Kčs, členům byly prezentovány provozní výdaje ve výši 4.314,- Kčs (nafta, oleje a spotřební materiál) a hotové výdaje ve výši 2.649,- Kčs za kancelářské potřeby, poštovné, telefonní hovory apod. Do družstva bylo přijato dalších 7 členů. Ve vedení nastala jedna změna. Z představenstva byl uvolněn pan Šmíd František a jeho funkci převzal pan František Kučera. Dále bylo

rozhodnuto pokračovat v nákupu moderní zemědělské techniky. Program rozvoje ZSD byl dále upřesňován na jednotlivých jednáních představenstva. Hospodaření ZSD bylo podmíněno vedením předepsané a vzorové dokumentace, kterou organizace pořizovala u družstva pro hospodářský nábor – MORAVOTYP Brno. Povinností bylo zakoupit a vést: Knihu pokladní, Velký deník (příjmy a výdaje), Knihu podílů, Matriku členů, Saldokonto, Knihu věcných účtů, Knihu účetních uzávěrek, Protokol valných hromad, Protokol pro představenstvo, Protokol dozorčí rady, Zásobník a korespondenční protokol. Je nutné s uznáním konstatovat, že veškeré dokumenty byly po celou dobu fungování ZSD vzorně vedeny. Důraz byl položen především na finanční příjmy a výdaje. Mezi příjmy patřily například platby za výmlat obilí, které v roce 1949 činily 80,- Kčs/hod. pro členy a 110,- Kčs/hod. pro nečleny. Výdaje pak byly spojeny s odměnou obsluhy mlátičky, která byla ve výši 20,- Kčs/hod. na volném prostranství a 15,- Kčs/hod. ve stodole. Vyúčtovány byly rovněž drobné nákupy, opravy zařízení, uskladnění strojů mimo sezónu u členů ZSD ve stodolách a mlátevních, ale i telefonní hovory, cestovné, ztráta času u poskytovatelů služeb, dopravné, nebo odměna pro účetní. Zdokumentována byla všechna zasedání představenstva, dozorčí rady i valné hromady. V duchu přijatých závěrů společných jednání ZSD pořídilo ještě v roce 1948 lis na ovoce u Slováckého družstva Uh. Hradiště za 9.850,- Kč, v roce 1949 byl od stejného

dodavatele nakoupen stroj na výrobu slaměných povřísel za 7.500,- Kč a v roce 1950 byl přikoupen šrotovník na ovoce za 2.500,- Kč. Prospěch z poskytovaných služeb pocítovali všichni obyvatelé Jankovic. Začátkem roku 1950 proto vstoupilo do ZSD dalších sedm členů. Ve společnosti však po revolučním roce 1948 nastávaly postupné politické i hospodářské změny. Na základě zákona o JZD (č. 69/1949 Sb.) mělo v každé obci vzniknout jednotné zemědělské družstvo (JZD) a nahradit tak všechny dosavadní typy družstev (strojní, hospodářská, meliorační, elektrářská apod.). Kronikář obce pan Josef Župka ve svých záznamech složitý proces kolektivizace a nový typ společného hospodaření podrobně zaznamenal. Proces, který byl zahájen v roce 1949 a završen vznikem JZD Jankovice dne 23.7.1957 ukončil hospodaření na soukromých pozemcích a předznamenal také ukončení činnosti ZSD Jankovice. Plán hospodářského rozvoje ZSD se již nepodařilo naplnit. Už jen na papíře a vizích vedení ZSD zůstalo pořízení kladívkového šrotovníku, zemědělského traktoru, 3 ks ringlvalců na zpracování půdy, 2 ks 13 řádkových secích strojů a vyorávače brambor. Ambiciózní byl rovněž plán na pořízení pily k zpracování těžené kulatiny. Jako poslední byl v roce 1952 zakoupen již použitý elektrický motor (11 kW) k pohonu mlátičky za 9.426,- Kč od Svit Gottwaldov n.p. Podle zákona č.53/1954 Sb. §39, odst. 2 činnost zemědělských strojních družstev zaniká a Ústřední radou družstev Praha II, Národní třída č.12, byla dokumentem

z 23.1.1957 zahájena jejich likvidace. Následně Lidový soud v Uh. Hradišti jmenoval likvidátory ZSD Jankovice a dnem 12.6.1957 bylo zahájeno likvidační řízení. Byly vyplaceny podíly členům družstva v nové měně a veškeré strojní zařízení převzalo JZD Jankovice. Na základě Zprávy o ukončení likvidace a zpracované žádosti likvidátora, Lidový soud provedl dne 27.6.1960 výmaz ZSD Jankovice ze společenstevního rejstříku. V průběhu let se do ZSD Jankovice přihlásilo celkem 52 členů. Do doby likvidace družstvo z různých důvodů opustilo 10 členů. Heslem ZSD se stalo logo „V jednotě je síla“. Pod vedením pana Aloise Hejdy a zvoleného představenstva se dařilo naplňovat programové cíle a usnadňovat práci místním zemědělcům. V roce 1947 družstvo uspořádalo místní dožínky, věnovalo se i charitativní činnosti příspěvkem na akci „Výzva Spojených národů dětem“. Inovativní myšlení a práce ve prospěch obyvatel Jankovic je odkazem, kterým se Zemědělské strojní družstvo nesmazatelně zapsalo do historie naší obce.

Robert Bartošík

Prameny:

- Pan Josef Župka - Kronika obce Jankovice
- Dokumentace Strojního zemědělského družstva Jankovice
- Internet (<https://www.ustrcr.cz/uvod/citanka-kolektivizace/zdruzstevnovani/zakladani-jzd/>)

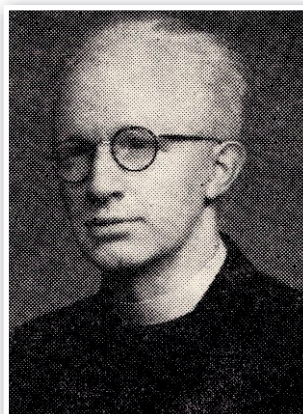
K PRVNÍ ŠKOLNÍ KRONICE PODRUŽĚ

Nejkrásnější věc, kterou můžeme objevit, je záhada. (Albert Einstein)

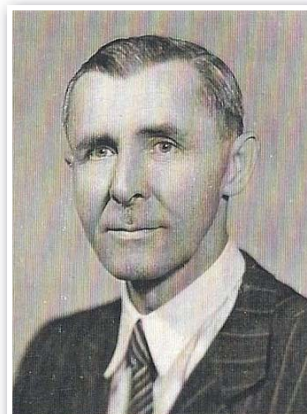
Začátkem tohoto roku se mně zcela náhodou dostala do rukou bakalářská práce od Ludmily Šišákové nazvaná Katalogizace školních kronik okresu Uherské Hradiště z let 1811-2003. Autorka si dala za úkol vytvořit katalog školních kronik uložených ve Státním okresním archivu Uherské Hradiště a zefektivnit bádání příchozím badatelům. Knih uvádí celkem 280 z 84 měst a obcí. Jaké bylo mé překvapení, když v katalogu zmiňuje rovněž školní kroniku Národní školy Jankovice archivovanou pod inventárním číslem 180. V další části práce na str. 100 mimo jiné autorka uvádí, že jde o pamětní knihu z let 1889-1930, jazykem textu je čeština a němčina, že popisuje dějiny Jankovic od roku 1648 a obsahuje také přepis listiny upravující právo obyvatel na množství dříví. Zápisy jsou psány ručně za jednotlivé školní roky, jsou nedatované a většinou nepodepsané. Až od roku 1920 do roku 1930 (str. 54-84) je prováděl správce školy Hynek Raška. Školní kroniky jsou odděleny od fondů a uloženy v depozitáři zvlášť v krabicích. Tato skutečnost se možná nedopatřením mohla stát příčinou, proč jsem v počátcích svého kronikaření dostala v archivu odpověď, že žádnou školní kroniku z Jankovic uloženu nemají. Po dalších neúspěšných pátráních jsem už nevěřila, že bych kroniku mohla objevit.

V tomto přesvědčení jsem loni ve zpravodaji Naše Jankovice v příspěvku O školních kronikách psala o první nedochované školní kronice, která se započala psát roku 1889. Po konzultaci s pracovníci archivu jsem informovala o nálezu kroniky starostu Radka Šilce, který archiv navštívil a získal pro potřeby obce ofocenou Kronyku školy Jankovické, z níž můžeme čerpat cenné informace.

Jana Geržová, kronikářka

P. Štěpán Job
arcibiskupský rada
a farář v Jankovicích
*24. 8. 1907 Brno-Černovice
†30. 12. 1975 Jankovice

Hynek Raška
*3. srpna 1897 Halenkovice
†27. března 1978 v Jankovici

Z PRVNÍ ŠKOLNÍ KRONIKY

Nalezení kroniky mě potěšilo z mnoha důvodů. Kromě historické hodnoty a údajů v ní uložených mě oslavila i osobně. Zápisy posledních let totiž prováděl děda, Hynek Raška. Jeho rukopis na mě dýchnul těžko popsatelným pocitem, jakýmsi návratem do doby mého dětství, kdy jsem naslouchávala dědovým vyprávěním ze života rodinného i školního. Pamatuji si, jak hovořival o tom, že učitelování v Jankovicích bylo velmi náročné. Kromě velkého počtu žáků různých věkových skupin ve třídě, nedostatku školních potřeb a učebního materiálu, absence tělocvičny, kabinetů, snadno dostupného „políčka“ aj. zmiňoval celkově složité samotné vzdělávání dětí způsobené materiálním nedostatkem, který ovlivňoval priority života lidí a směřoval pochopitelně hlavně k zabezpečení základních potřeb rodiny. Také spolupráce školy

s nadřízenými úřady, některými obecními zastupiteli i faráři nebývala vždy k prospěchu žáků, učitelů, vzdělávání, škole, Zmíněné aspekty dokládají přímo nebo tzv. mezi řádky i zápisy v nejstarší zmíněné jankovické školní kronice. (Níže uvedený text z kroniky jsem téměř neupravovala, pouze na několika místech kvůli lepšímu porozumění.) Počet žactva ve škole býval rozdílný, až v letech 1882-1886 dosáhl počtu 135. Poté pomalu klesal, r. 1892/1893 chodilo do školy 115 žáků. Přesto bylo žáků na jednu třídu hodně a bylo příčinou polodenního vyučování, které bylo zavedeno již před rokem 1880. Polodenní vyučování se pravidelně prodlužovalo. Také r. 1892 se žádalo o prodloužení. To bylo povoleno výnosem z 31. října 1892. Výnos dále školu rozšířil na dvoutřídní. V dokumentu, který je adresován Místní škol-

ní radě v Jankovicích, se píše: *Veleslavná c. k. zemská šk. rada výnosem ze dne 31. října 1892 č. 5037 povolila rozšíření tamní jednotřídní školy na dvoutrídni od začátku školního roku 1894/5 a systemisovala při ní místo nadučitele a podučitele. Nově jmenované síle učitelské má také naturální byt opatřen býti. Před rozepsáním konkursu k obsazení nově systemizovaného místa učitelského musí u předlohy dotyčných aktů/:stavebních plánů, komisionálních protokolů, seznamu učebních pomůcek a nářadí tělocvičného:/ průkaz býti podán, že místnosti školní zákonitým požadavkům vyhovují a předepsanými potřebami jsou opatřeny. Zároveň schváleno polodenní vyučování pro šk. rok 1892/3 a 1893/4.* Dokument byl napsán v Uh. Hradišti, 14. listopadu 1892 a podepsán C. K. okresním hejtmanem Krameriem v. r. Místní školní rada proto zařadila do rozpočtu pro r. 1893 na přístavbu školy 200 zl. a v březnu toho roku zažádala o zřízení komise, která prohlédne starou budovu a stavební místo. Toho času v místní školní radě zasedali: František Doubrava, podsedník a II. radní jako předseda, podsedníci - Jan Fornál, Anton Odstrčilík, Josef Malenovský a Vilhem Viktora. Představeným byl Josef Zatloukal, rovněž podsedník č. p. 104. 7. 10. 1893 školu vizitoval důstojný pan školdozorce. Místní školní radě připomenul povinnost přistavit druhou třídu. Rada do rozpočtu obce pro rok 1894 sice zařadila položku 200 zl. na přístavbu školy, ale příliš se stavbou nezatěžovala /...hrubě si k srdci nebrala.../. Pan školdozorce vizitoval školu dva roky poté, 12. března 1895. Opět připomínal přístavbu školy, dále nepřiměřenost lavic a žádal zřízení ventilace. Ještě téhož roku 22. listopadu 1895 školu vizitoval znovu školdozorce Perútka. Místní školní rada totiž dostala od počátku roku další tři nařízení ohledně přístavby školy. Zatím nechala vypálit pouze 18 tisíc cihel. Vinu na oddalování stavby nesla také Slavná c. k. okresní školní rada, protože žádosti nevyhověla, naopak povolila další polodenní vyučování. Přípravy k přístavbě školy pokročily tím, že obec zakoupila bývalý Venclíkův hostinec za 1310 zl. Komise c. k. schválila toto místo k zřízení dvou tříd. Ze staré budovy se měly udělat byty pro učitele. Plány a rozpočet na stavební úpravy zhotovil architekt Fey z Uh. Hradiště za 120 zl. A tak ve šk. roce 1898/9 se začalo 5. dubna se stavbou. Místní školní rada se nakonec rozhodla na učitelův návrh přistavit vedle tříd i byty pro učitele. Práci dělali dělníci z Napajedel. Tesařskou

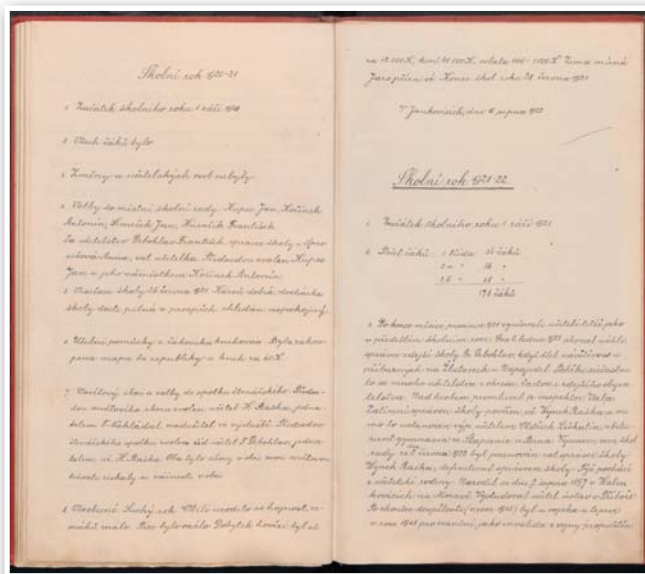

Dřevěný most rok 1900, foto z archivu

práci Antonín Obdržálek, stolářskou Ferdinand Slavík, pokrývačskou Jan Uhlíř, klempířskou Ferdinand Drlica, zámečnickou František Fořt, natěračskou František Venclík a sklenářskou František Valenta. Před pokrytím stavby do ní silně zapršelo a déšť zdi silně rozmočil. Hlavně ode dvora, kde byly použity nepálené cihly. Tím se stavba hodně zdržela. Také nebylo dostatek materiálu, pan starosta stavbě nepřál, a pokud mohl, ji zdržoval. Ve školním roce 1899/1900 byla školní budova po velkých průtazích dokončena. Boj byl sveden ještě o lávku. Správce školy chtěl proti vjezdu na dvůr zřídit most na ježdění, aby se před školní budovou mohla zřídit prostornější zahrádka. Místní školní rada s panem starostou v čele rozhodla zahrádku širokou jen 1,80 m. Nechala ji zavézt šterkem. Problémy byly i za školou. Hnojiště chtěla rada zřídit daleko za chlévem, což by bránilo zahrádce. Proti tomu se postavil správce školy. Rada také nechtěla pořídit tělocvičné nářadí, ale nakonec musela souhlasit. 2. srpna byla stavba s námahou dokončena, přijata komisí a očekávalo se jen její svěcení. Termín se tajil, pan farář událost ohlásil teprve tři dny před slavností, která připadla na neděli před svátkem Nanebevzetí Panny Marie. Na svěcení školy přišlo přesto dost učitelů z okolí. Předpokládá se, že zabránili ostřejšímu kázání proti škole a místním učitelům. Spory mezi školou a představenými obce potvrdila i sešlost výborů obecního a kostelního 26. srpna 1900. Jejich členové podepsali protokol, jímž se správcům škol zakazuje brát své děti

do první kostelní lavice. Správce školy prý odepsal, že „výborům“ po tom nic není. Školní rok 1900/1 započal opět polodenním vyučováním, protože se c. k. zemská školní rada sešla k sezení teprve 31. srpna. Druhou třídu povolila otevřít až od 1. října. Mladším učitelem se stal Jan Zbořil z Lešan u Prostějova. Nadučitelské místo bylo vypsáno 5. listopadu 1900. Přihlásil se pouze správce školy Tomáš Nakládal. Starosta ho patrně neměl v oblibě. Již v srpnu totiž odeslal c. k. okr. školní radě stížnost na učitele Nakládala podepsanou „podpisy nerozumných hlav“. Když neměla účinku, vyzval znovu pan starosta s panem farářem ostatní, aby žádali vypsání nového konkurzu. Po neúspěšných intervencích byl Tomáš Nakládal nakonec ustanoven nadučitelem od 1. dubna 1901.

Jana Geržová, kronikářka Kronika školní

80 LET OD REKVIZICE KOSTELNÍCH ZVONŮ.

Zvon je součástí naší kultury od raného středověku až po dnešní dobu. Se zvony je spojena řada důležitých událostí naší historie a mnoho osudů. Mistři zvonáři je zdobí nápisy a reliéfy, umělecká slitina mědi a cínu (zvonovina) jim dává nezaměnitelný zvukový tón. A právě pro své ušlechtilé vlastnosti byly v době světových válek vymáhány (rekvírovány) pro výrobu zbraní. Tak tomu bylo i v Jankovicích.

V roce 1841, po ukončení výstavby farního kostela byly na věž zavěšeny tři zvony. Největší z nich „sv. Klement“ o váze 400 liber (cca 224 kg) novému kostelu věnoval kardinál a arcibiskup olomoucký Maxmilián Josef Sommerau-Beckh. Střední zvon „sv. František z Pauly“ o váze 200 liber (cca 112 kg) byl zakoupen Náboženskou maticí. Třetí a nejmenší zavěšený zvon byl „sv. Jan Křtitel“ o váze 50 liber (cca 28 kg). Tento sloužil lidem v obci již od roku 1700. Původně byl zavěšen na ořechu před domem č.p.

90, později ve školní zahradě na zvonici u domu č.p. 17. Jak složitá a emotivní situace byla při rekvizici zvonů v době 1. světové války v Jankovicích, popisuje pan Josef Župka ve Farní kronice slovy:

„Rakousko sláblo, bralo, kde se co dalo. Pořádány povinné odvody barevných kovů. Mosazné kliky ze dveří, kuchyňské hmoždíře, měděné kotly, zvony. Staženy z oběhu mince z mědi, niklu, stříbra. Nic platno, všechno málo. V Jankovicích i jinde zakopávali lidé měděné kotly do země. Z věže sundány v r. 1917 dva zvony z roku 1840. (Sv. Klement a Jan Křtitel). Z kostela odevzdány též cínové svícny z r. 1840, měděné bubny (kotle) a horny.“

K tomu je však třeba dodat, že všeobecná příprava rekvizice zvonů byla zahájena již roku 1915, kdy byl pořízen jejich soupis a dokumentace, včetně fotografií a sádrových odlitků. První kolo rekvizic bylo zahájeno 8. srpna 1916. Tehdy byl brán ohled na historickou hodnotu zvonů, roz-

taveny byly přednostně nejmladší kusy. Další vlna rekvizic zvonů nastala 22. května 1917. Jí se vyhnuly především nejvzácnější zvony, zvony signální nebo kusy s průměrem do 25 cm. K dalšímu kolu rekvizic, naplánovanému na sklonek roku 1918, již nedošlo. Část zvonů, které byly za první světové války zrekvírovány, válku přečkala a byla navracena na své původní místo. Mnohé však byly poškozeny při snímání ze zvonice – vojáci zvony často prostě shazovali z věže.

V Jankovicích se podařilo zvony nahradit novými až v roce 1932. Za působení duchovního správce farnosti pátera Jana Chalánka (1927 až 1934) byly pořízeny a zavěšeny do věže dva zvony. Větší o váze 275 kg „Ke cti P. Marie“ a menší „sv. Josef“ o váze 85 kg. V roce 1939 začala 2. světová válka a potřeba surovin k zbrojní výrobě neustále stoupala. Nařízení, kterým byly rekvizice zvonů zahájeny, bylo vydáno 26.11.1941 a již v létě 1942 odplulo z přístá-

viště Praha-Maniny do Německa pět lodí s nákladem zvonů o celkové hmotnosti 1562,926 tuny. Z protektorátu Čechy a Morava bylo za toto období odvezeno a přetaveno na zbraně 9801 zvonů. Z věží kostelů a radnic jich zmizelo až 90 procent. Součástí této smutné události byly i zvony Jankovského kostela. Pan Josef Župka v Jankovské kronice uvádí: „Dnes dne 18/3 1942 ráno ve středu v 9 hod zvoní naposled v Jankovicích všechny zvony. Na chvíli zmlkly všechny. Potom největší z nich P. Marie zvoní sám po deset minut. Přestal a do nastalého ticha se ozval umíráček sv. Josef a i ten přestal znít. Nyní všechny tři zvony se loučí s farníky. Lidé v hloučcích slzí, čekají, že se něco stane, nic a nic. Po čtvrt hodině dozněly úplně. Ještě ozvěna kratičce a i ta jako poslední nádech zanikla. Místní kováři Gregora Frant. s pomocníky je odmontovali a sundali dolů, čekaly před kostelem na odvoz. Na věži osamocen zůstal jen původní zvon z roku 1840 sv. František z Pauli“.

Co odebrání zvonů předcházelo a jaký byl jejich osud?

Za splnění nařízení k rekvizici zvonů odpovídalo především ministerstvo průmyslu, obchodu a živností ve spolupráci s ministerstvem školství a národní osvěty. Prováděcí vyhláška nazvaná Pokyny pro odevzdání zvonů upřesnila, že se nařízení vztahuje na všechny zvony z bronzu a že druh a účel zvonu nerozhodují. Rekvizice zůstaly ušetřeny pouze zvony nezbytně potřebné k signálním účelům a zvony uložené ve veřejných muzeích již před vydáním nařízení o odevzdání zvonů. V každé náboženské obci či farnosti mohl být ponechán

jeden zvon, užívaný k vyzvánění. Vyhláška stanovila, že se mělo jednat zpravidla o nejmenší zvon ve farnosti. Okresní úřady rozeslaly všem vlastníkům formuláře ohlašovacích listů pro bronzové zvony (Meldebogen für Bronzeglocken). Vlastníci měli povinnost formulář podrobně vyplnit údaji o hmotnosti zvonu, průměru, výšce, tónu či ladění, roku ulití, výrobci, nápisu, použití, způsobu zavěšení a důvodu, proč byl zvon vynechán z rekvizice během první světové války. Vyplněné formuláře se měly neprodleně vrátit okresnímu úřadu. Okresní úřady pak ohlašovací listy shromáždily a zaslaly je ve třech kopiích památkovému ústavu v Praze nebo jeho pobočce v Brně.

Označení zvonů prováděly památkové ústavy, které ve formuláři u každého zvonu, popřípadě hodinového cimbálu, vyznačily příslušnou kategorii. Zmíněná prováděcí vyhláška roztrídila zvony do čtyř kategorií, označených A, B, C, D, přičemž zvony kategorie D byly umělecky a historicky nejcennější a jako takové měly zůstat na svých místech. Po-

kud měl vlastník zvon kategorie D, nevztahovalo se na něj nařízení o zachování nejmenšího zvonu. Prováděcí vyhláška nařídila, aby zvony kategorie A, převážně zvony z první poloviny 20. století, určené k okamžitému zpracování, byly označeny zeleným pruhem, kategorie B pruhem žlutým a kategorie C červeným. Pruh měl být 10 cm široký a 20 cm dlouhý. Umístěn byl zpravidla odshora přes čepce zvonu na jeho bok. Dále mělo být na boku zvonu uvedeno místo a okres, odkud zvon pocházel, a vlastník. V ústředních sběrnách, tzv. Zentralsammelstellen v Praze a v Ostravě, dostal zvon další značku, většinou namalovanou bílou barvou podle šablony. V Praze měla značka tvar „P/P 0000“ (Protektorat/Prag a identifikační číslo), v Ostravě „P/O 0000“ (Protektorat/Ostrau, identifikační číslo). Do 15. února 1942 měly památkové úřady všechny zvony roztrždit a ohlašovací listy zaslat odpovědnému ministerstvu průmyslu, obchodu a živností. Ministerstvo formuláře shromáždilo a zveřejňovalo, popřípadě za chodu ře-

šilo stížnosti, omyly vlastníků a opožděné návrhy památkových ústavů, a zaslalo ohlašovací listy zpět okresním úřadům. Ty, respektive vlastníci nebo obce zajistily sejmutí zvonů kategorie A, B, C a jejich shromáždění nejdříve v okresních a následovně ve dvou ústředních sběrnách zvonů. Za každý zvon či soubor zvonů vystavil okresní úřad stvrzenku ve třech kopiích. Jednu obdržel vlastník, druhá zůstala na okresním úřadě, třetí se zaslala ministerstvu obchodu, průmyslu a živností.

Jankovské zvonky dále putovaly do ústřední sběrně v Ostravě–Přívově (Mährisch Ostrau-Oderfurt). Zvony z této sběrně byly nákladními vlaky v létě (červen až srpen) 1942 přesunuty do centrálního shromaždiště v Praze na Rohanský ostrov, kde byly na ploše cca 5000 čtverečních metrů soustředěny zvony kategorií A,B,C z celého protektorátu. Odvoz zvonů po Vltavě a po Labi do Německa řídila instituce s názvem Říšský úřad pro železo a kovy (Reichsstelle für Eisen und Metalle), se sídlem v Berlíně.

V Praze v přístavišti na Maninách se zvony nakládaly na lodě, které směřovaly na místo určení do Německa. Platila zásada, že nejdříve se nakládaly zvony nejméně cenné - kategorie A, označené zeleným pruhem. Zvony kategorie B a C tvořily jakousi rezervu. Převahu loděmi zajišťovala firma Českomoravská Plavební akciová společnost labská z přístaviště Praha–Maniny. Adresátem byla firma Zinnwerke Wilhelmsburg GmbH a firma Norddeutsche Affinerie, obě se sídlem v Hamburku. Zmíněné německé podniky byly pro české zvony konečnou stanicí.

V ústřední sběrně zvonů a kovů v Praze na Maninách zůstalo ještě cca 277 tun zvonů kategorie B a C — historik Zdeněk Wirth uvádí číslo 2184 zvonů a hodinových cimbálů. Tyto zvony do Německa nikdy odeslány nebyly a po skončení války se vrátili do vlastnictví původních majitelů.

Je pravdou, že po jankovských zvonech po válce intenzivně pátral i náš tehdejší duchovní správce farnosti páter Štěpán Job. Z archivních podkladů vyplývá, že pokud měl vlastník nějaký do-

klad o odebrání zvonů v období 1940-1945 a po skončení války mu tyto zvony nebyly vráceny zpět, je s maximální možnou jistotou prokázáno, že je zužitkoval německý průmysl.

Dnes má náš kostel ve věži zvony dva. Ve zvonové stolici na původním dubovém závěsu je umístěn sv. František z Pauly. Byl vyroben ve zvonářské dílně Wolfganga Valentina Adama Strauba v Olo-mouci. Je ozdoben v horní části reliéfem a latinským nápisem - KE CTI FRANTIŠKA Z PAULY, spodní lem doplňuje nápis - ODLITÝ PRO NOVÝ KOSTEL V JANKOVICÍCH. Je laděný E2-

1.5 a svým zvukem nás provází více jak 180 let. Druhý zvon, tzv. „umíráček“ je zavěšen na otočnou ocelovou traverzu, výše nad ním je umístěn dubový závěs bez zvonu. Mezi těmito zvony byl původně zavěšen největší zvon. Dnes je v tomto prostoru umístěno schodiště vedoucí k věžním hodinám. Zvuk obou zvonů nám v pravidelných intervalech odměřuje čas údery paličkových strojů. Každou čtvrt hodinu hlásí zvon – umíráček a každou celou hodinu oznamuje sv. František z Pauly. Podle záznamů pana Josefa Župky nebyl do věže po rekvizici zvonů v roce 1942 žádný další dodán. Zvon – umíráček je tedy záhadou. Kdo a kdy jej tam zavěsil, jaký je jeho původ? Na zvonu není žádná rytina, není zdoben. Odborníci jej nazývají – cimbál, osazený jako zvonek ve zvonové stolici, nebo používají označení – litý gong. Osobně se domnívám, že to může být původní malý zvon sv. Jan Křtitel z roku 1700. K této úvaze mně vedou následující indicie:

- Po okraji je částečně vyštípaný, což odpovídá tezi, že při rekvizici zvonů v roce 1917 byly

tyto shazovány z věží;

- Srdce zvonu je jednoduché, hrubě kované kladivo, což odpovídá i historické úrovni řemeslného zpracování;

Z iniciativy spolku „Sanctus Castulus, z.s.“ (<https://www.darujme.cz/organizace/1201079>) byl na základě široké veřejné sbírky v květnu tohoto roku vyroben ve špičkové dílně Grassmayr v rakouském Innsbrucku Zvon #9801. Za každý zničený zvon byl vložen jeden kilogram slitiny mědi a cínu do nového zvonu o celkové hmotnosti 9801 kg. Měl by být umístěn na místo, odkud byly rekvírované zvony odvezeny, tedy na Rohanský ostrov. Nový

zvon měří 187 cm, spodní průměr je 258 cm, k jeho rozhoupaní jsou potřeba 4 zvoníci. Jeho cena je bezmála 14 milionů korun. V neděli dne 28.8.2022 byl slavnostně odhalen na Smetanově nábřeží v Praze. Byl věnován našemu hlavnímu městu v upomínku na všechny zvony odvezené nacisty v roce 1942 jako surovina pro výrobu zbraní. Lidé, kteří tvoří spolek Sanctus Castulus jsou přesvědčeni, že hlas Zvonu #9801 bude dávat lidem impuls nezapomenout, nerezignovat na to, co nás drží pohromadě. Zvon nebude jen pomníkem, či uměleckým dílem, ale především nástrojem dlouhodobé sbírky pro

návrat dalších zmizelých zvonů. My v Jankovicích bychom měli vědět, že 2 kg ušlechtilé zvony laděné v tonině f0 bude na Rohanském ostrově znít i za naše dva zvony „Ke cti P. Marie“ a „sv. Josef“.

Robert Bartošík

Prameny:

Jankovská kronika

Farní kronika Jankovice

Biskupství Českobudějovické - Rekvizice českých zvonů za 2. světové války

Vojenský historický ústav – Zrekvírované zvony za 1.světové války

Pražský deník

Internet

JANKOVICKÝ POTOK

Teče tady již milióny let. Obklopen hlubokými lesy si razil cestu jedním z mnoha údolí Chřibů, aby u Babic splynul s Kudlovickým potokem a řekou Moravou. Tvořil ráz zdejší krajiny, po směru toku na své levé i pravé straně měl jistě podstatný vliv na umístění prvních obydlí osadníků po založení obce. Určoval směry cest, svou mělkostí a příkrostití břehů umožňoval přejezd koňským povozům i přechody pěších. Ještě v minulém století jeho voda poháněla v Jankovicích dva mlýny. V dobách, kdy Jankovice ještě neměly požární nádrž, v něm děti zkoušely své první plavecké pokusy v postavených zástavách s hliněnou hrází. Někdy dokázal obyvatelům pohrozit mohutností svého toku především po vydatných bouřkách. I dnes je naší součástí a bereme jej jako samozřejmost. Pokud však položíte otázku kde pramení, většina odpovědí zní „Pod Kyselkou“. Kolik

z nás však ani neví, kde se toto místo nachází. I současný geografický název toku „Jankovický potok“ má svoji historii.

Dle Jankovské kroniky byl tento potok ještě před založením obce až do roku cca 1700 pojmenován tehdejšími osadníky Traplic „Bystrý“. Dne 6.10.1701 byla u Králova Stolu podepsána historická dohoda mezi panstvím Napajedelským a klášterem Velehrad o územní členění. Nová hranice dělící oba územně správní celky byla vedena od Králova Stolu Kobylím žlebem k potoku a dále po jeho toku směrem k Traplicím. V upomínku na toto datum pojmenovala komise hraniční potok od Kobylího žleba směrem k Traplicím názvem „Peška“. Původní název „Bystrý“ byl potoku ponechán od jeho pramene až po Kobylí žleb. Kolem roku 1920 se při vyučování v místní škole začal pro náš potok používat název „Smilý“. Název se

dobře ujal a dodnes jej řada z nás používá. V mapových podkladech nese oficiální název „Jankovický potok“. Dne 26.9.2022 vložil do pískovcového kamene při prameni našeho potoka mozaikovou cedulku s upomínkou na potok „Smilý“ pan Miroslav Šilc. Cedulku tvoří historická pečeť obce z roku 1694 a návštěvníky přivítá text:

*„Pramen potoka Smilého,
kdo se z něho napije,
najde svého milého“*

A jak se na místo dostanete? Pro zájemce o procházku volnou přírodou doporučuji vystoupat kolem hřbitova po modré značce na vrchovinové cesty, na křižovatce odbočit vlevo a pokračovat po modré k rozcestníku Pod Kozincem a dále po červené kolem vrchu Neckářka (441 m) až po rozcestník Komínky (521 m). U rozcestníku odbočit vlevo a volně pokračovat

cca 500 m do údolí kolem mysliveckého posedu. Nad úžlabím uvidíte hraničník mezi katastrem Kostelany a Jankovice. Hned vedle na jednom z pískovcových kamenů v místě zvaném U Kyselky cedulku najdete. Lze zvolit také kratší trasu. Jankovskou dolinou vystoupat na Kroměřížský kopec do místa, kde stávala těžařská vrtná věž (dnes volný prostor pro

skladování dřeva). Odtud vrstevnicovou lesní cestou přijdete po cca 1 km k uskupení pískovcových kamenů U Kyselky a jste na místě. Nezbyvá než popřát hezký turistický výlet a příjemný pocit z objevování pramene Jankovického potoka.

Robert Bartošík

Slavnosti vína a otevřených památek v Uherském Hradišti

90let fotbalu v Jankovicích, ocenění členů výboru předsedou OFS p.Mikem

Končiny

Halloween

Pálení čarodějnic

Stanování v Březičkách

Společné cvičení jednotky Jankovice s jednotkou Traplice

Název zpravodaje: Naše Jankovice
Ročník: 2022

Vydává: Obecní úřad Jankovice, okres Uherské Hradiště, www.jankovice.cz, v nákladu 130 ks
e-mail redakce: jankovice@post.cz

Neprošlo jazykovou úpravou. Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Grafika a tisk: Tiskárna Brázda
www.TiskarnaBrazda.cz